בִּי רְצוּ עֲבָדֶיךְ אֶת אֲבָנֶיהְ וְאֶת עֲפְרָה יְחֹנֵנוּ: תהלים קב טו

 ל) פי׳ הגון על זה ממלמ
בספר החיים שחיבר אחי
הגאון מהר״ל מפראג
בספר זכיות ח״ל פ״ג, בסיומה וסוף תשובת הרמ"ח ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על קיימי משמשא לטולא. כשהשמש הגיע למקום שהן יושבין וגורסין דור שבן דוד בא. איידי דאיירי בברכת העולם הבא דהיינו לימות המשיח נקט לה נמי הכא:

קיימי משמשא לטולא ומטולא לשמשא ר'

חייא בר גמדא מיגנדר בעפרה שנאמר יכי

עתידין כל אילני סרק שבארץ ישראל שישענו פירות כו'.

י עוד בָּהּ עֲשִׂרְיָה 2. וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרְיָה וְשָׁבָה וְהָיִתָה לְבָעֵר בָּאֵלָה וְכָאַלוֹן אֲשֶׁר קאמרה לעיל דאיירי בהני מילי:

הדרן עלך שני דייני גזירות

בְּשֶׁלֶּכֶת מַצֶּבֶּי. קדֶשׁ מַצַּבְתָּה: ישעיה ו יג ישרית ו יג 3. אַל תִּירְאוּ בַּהְמוֹת שָׁדִי כִּי דְשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר כִּי עֵץ נָשָׂא פְּרִיוֹ רצי ירמיה אמר רבי זירא אמר רבי ירמיה רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה בר אבא דור שבן דוד בא קטיגוריא בתלמידי חכמים כי אמריתה קמיה רְּאֵנֶה וְגֶפֶּן נְתְנוּ חֵילְם: יואל ב כב יואל ב כב דשמואל אמר צירוף אחר צירוף שנאמר יועוד בה עשיריה ושבה והיתה לבער תני רב יוסף בזוזי ובזוזי דבזוזי אמר רב חייא בר אשי אמר רב

וחמה מקדרת עליהן עומדין משם לישב בלל. ובימי הלנה עומדין מן הצל ויושבין בחמה. כדי שלא יוכלו להתרעם על ישיבת ארך ישראל: לפי שרולה לסיים בדבר טוב נקט לה הכא ולא כי רלו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו: קטיגוריא. הרבה

מסטינים ומלמדים חובה יעמדו עליהם: **זירוף אחר זירוף**. גזירות על גזירות: ועוד בה עשיריה. כשתשעה החלקים יהיו אבודין ולא נותר כי אם העשירית אף היא תשוב והיתה לבער: בוווי ובוווי דבוווי. שוללים אחר שוללים: כי עץ נשא פריו. מדכתיב תאנה וגפן נתנו חילם הרי עץ פרי אמור מה תלמוד לומר כי עץ נשא פריו אף אילני סרק ישאו פרי:

הדרן עלך שני דייני גזירות

נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: הדרן עלך שני דייני גזירות וסליקא לה מסכת כתובות

עתידין כל אילני פרק שבארץ ישראל שיטענו פירות שנאמר יכי עץ

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

ָּהַדְרָן עֲלָךְ מַסֶּכֶת כְּתוּבוֹת וְהַדְרָךְ עֲלָן. דַּעְתָּן עֲלָךְ מַסֶּכֶת כְּתוּבוֹת וְדַעְתָּךְ עֲלָן. לֹא נִתְנְשֵׁי מִינְךְ 🔥 הַדְרָן עֲלָךְ מַסֶּכֶת מַסֶּכֶת כְּתוּבוֹת וְלֹא תִתְנְשֵׁי מִינָן לֹא בְּעָלְמָא דְבִין וְלֹא בְּעָלְמָא דְאָתֵי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יִהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךּ יִיָ אֱלֹהֵינוּ וֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהֵא תוֹרָתְךּ אָמָנוּתֵנוּ בָּעוֹלְם הַזֶּה וּתִהֵא עִמְנוּ לְעוֹלְם הַבָּא. טּ חֲנִינָא בַּר פָפָּא רָמִי בַּר פָּפָּא נַחְמָן בַּר פָּפָּא אַחָאי בַּר פָפָּא אַבָּא מָרִי בַּר פָפָּא רַפִּרָם בַּר פָּפָּא רָכִישׁ בַּר פָּפָּא סוּרְחָב בַּר פָּפָּא אַדָּא בַּר פָּפָּא דָרוּ בַּר פָּפָּא

ָהַעֲרֵב נָא יִיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרֶתָךּ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיוֹת עַמְךּ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה כָּלְנוּ אֲנַחְנוּ ּוְצֶאֱצְאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךּ בֵּית יִשְּׂרָאֵל כָּלְנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךּ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךּ: מֵאוֹיְבָי תְּחַבְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךּ כִּי ַלְעוֹלְם הִיא לִי: יִהִי לִבִּי תָמִים בִּחָקֶיךְ לִמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ: לְעוֹלְם לֹא אֶשִׁבַּח פִּקּוּדֶיךְ כִּי בָם חִיִּיתָנִי: בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ לַמְּדֵנִי חֻקֶּיף: אָמֵן אָמֵן אָמֵן סֶלָה וָעֶד:

מוֹדִים אַנַחָנוּ לִפָּנֵיךְ יָיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֲשַּׁמִתַּ חֵלְקַנוּ מִיּוֹשָׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שַׁמִתַּ חֵלְקַנוּ מִיּוֹשָׁבֵי קָרֲנוֹת. שֶׁאָנוּ מַשִּׁכִּימִים וָהֵם מַשִּׁכִּימִים. אָנוּ מַשִּׁכִּימִים לִדְבָרִי תוֹרָה וָהֵם מַשִּׁכִּימִים לִדְבָרִים בּטַלִים. אָנוּ עֲמֵלִים וָהֵם עֲמֵלִים. אָנוּ עֲמֵלִים וּמְקַבְּלִים שָׂכָר וָהֵם עֲמֵלִים וָאֵינֶן מִקַבְּלִים שָׂכָר. אָנוּ ָרָצִים וְהֵם רָצִים. אָנוּ רָצִים לְחַיֵּי הָעוֹלְם הַבָּא וְהֵם רָצִים לִבְאֵר שַׁחַת. שֶׁנֶּאֱמֵר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאַר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָּמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בְּךִּ:

ּיְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךּ יְיָ אֱלֹהַי כְּשֵׁם שֶׁעֲזַרְתַּנִי לְסַיֵּם מַפֶּכֶת כְּתוּבוֹת כֵּן תַּעַזְרנִי לְהַתְחִיל מַפֶּכְתוֹת וּסְפָּרִים אָחַרִים וּלְסַיִּמָם לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַצֶשׁוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרֶתֶךְ בְּאַהֲבָה. וּזְכוּת בָּל הַתַּנְּאִים וַאֲמוֹרָאִים וְתַלְמִידִי חֲכָמִים יַעֲמוֹד לִי וּלְזַרְעִי שֶׁלֹא תַמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּי וּמִפִּי זַרְעִי וְזֶרַע זַרְעִי עַד עוֹלֶם. וְתִתְקַיֵּם בִּי בְּהִתְהַלֶּכְךּ תַּנְחֶה אוֹתָךּ בְּשָׁכְבְּךּ תִּשְׁמֹר עָלֶיךּ וַהְקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךּ. כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךּ וְיוֹסִיפוּ לְךּ שְׁנוֹת חַיִּים: אוֹרֶךּ יָמִים בִּימִינָה בִּשְׂמֹאלָה עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יָבָרֵך אֶת עַמּוֹ בַשְּׁלוֹם:

ּיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא. בְּעָלְמָא דְּהוּא עָתִיד לְאִתְחַדָּתָא, וּלְאַחְיָא מֵתַיָּא, וּלְאַפָּקָא לְחַיֵּי עַלְמָא, וּלְמִבְנֵא קַרְתָּא דִּירוּשְׁלֵם, וּלְשַׁבְלֵל הֵיכָלֵיה בְּגַּוֵה, וּלְמֶעְקַר פּוּלְחָנָא נוּכְרָאָה מֵאַרְעָא, וּלְאָתָבָא פּוּלִחָנָא דִּשִׁמַיָּא לְאַתְרֵיהּ, וְיַמְלִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתֵיה וִיקָרֵיהּ, [וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵה וִיקָרֵב מִשִּׁיחַה]. בִּחַיֵּיכוֹן וּבִיוֹמֵיכוֹן וּבִחַיֵּי דָכָל בֵּית יִשְּׂרָאֵל בַּעַגָלָא וּבִוֹמַן קָרִיב, וִאִמְרוּ אָמֵן. יִהַא שְׁמֵה ַרַבָּא מְבָרַךּ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךּ וְיִשְׁתַבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה ּוְיִתְהַלְּל שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא בְּרִיךּ הוּא. לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תָשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן, וְעַל תַּלְמִיבִיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִיבִי תַלְמִיבִיהוֹן, וְעַל כָּל מַאן דְעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא, דִּי בְאַתְרָא (קַדִּישָׁא) הָדֵין וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר, יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא ַרַבָּא חָנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיבֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וּפֻּרְקָנָא מִן קֶדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמַן: יְהַא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: